

N:o 101.

Af herr **C. G. Bruse**, om ändrad lydelse af § 14 riksdagsordningen.

Bland yrkanden, som af svenska folket mer och mer framställas om ändring af gällande lag, intager valrätt till Andra Kammaren ett framstående rum; derom vittna ock de många motioner, som år efter år så väl i Första som Andra Kammaren blifvit väckta i afsigt att bereda ett större antal medborgare rättighet till deltagande i riksdagsmannaval; alla förslag i detta syfte hafva dock lemnats utan afseende. Att envist afslå äfven den allra billigaste begäran i denna sak torde icke vara klokt handladt.

Af den valstatistik, som statistiska centralbyrån utarbetat för åren 1885—1887 inhemtas, att valberättigade vid det senaste valet 1887 utgjorde för hela riket 5,9, för Vermlands län 5 samt för Fernebo härad endast 3 %, hvilket visar att förmögenhetsvilkor hafva stort företräde emot det personliga värdet. Detta missförhållande är ock det yppersta agitationsmedel för sådana personer, som tagit till sin uppgift att uppväcka missnöje och hat bland arbetarebefolkningen, som ju längre nödiga reformer uppskjutas tilltaga i styrka. En betänklig brist är ock, att en stor del af vår aktade skollärarecorps, som har det ansvarsfulla uppdraget att undervisa våra barn, är politiskt omyndig.

En arrendator kan äfven efter nu gällande lag under en längre följd af år arrendera jordbruksfastighet, hvars taxeringsvärde öfverstiger 6,000 kronor, och ändock vara i saknad af rösträtt, emedan han icke har lifstids eller minst 5 års arrendekontrakt. Sistlidne Riksdag beslutade, att kommunal rösträtt bör inträda för de personer, hvilka behörigen styrka sig vara egare eller brukare af fastighet. Jag anser att samma rättighet äfven bör lemnas arrendator vid riksdagsmannaval.

På grund af hvad sålunda anfördt blifvit vågar jag föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att § 14 riksdagsordningen erhåller följande lydelse: Valrätt tillkommer inom den kommun, der han bosatt är, en hvar

i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man, hvilken antingen eger eller med stadgad åborätt innehafver fast egendom på landet eller i stad till ett taxeringsvärde af minst åttahundra kronor eller arrenderar jordbruksfastighet till taxeringsvärde, ej understigande fem tusen kronor, eller ock erlägger till staten bevillning för en till minst sexhundra kronor uppskattad årlig inkomst.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 januari 1889.

C. G. Bruse.
